

โครงการอบรม

เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

PDPA
PERSONAL DATA PROTECTION ACT
พ.ร.บ. คุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคล

สำหรับสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

โดย ศูนย์คลินิกกฎหมายสำหรับนักศึกษาและประชาชน
เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2569 เวลา 08.00 น. – 17.00 น.
ณ ห้องประชุมเอนกประสงค์ ชั้น 8 อาคารศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Data liability limits

ยุคใหม่ของสถานศึกษา: ศูนย์กลางข้อมูลขนาดใหญ่

ข้อมูลบุคลากร

เงินเดือน, ประวัติการทำงาน, สำเนาทะเบียนบ้าน, ประวัติการรักษาพยาบาล

อะไรบ้างที่เป็นหรือไม่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

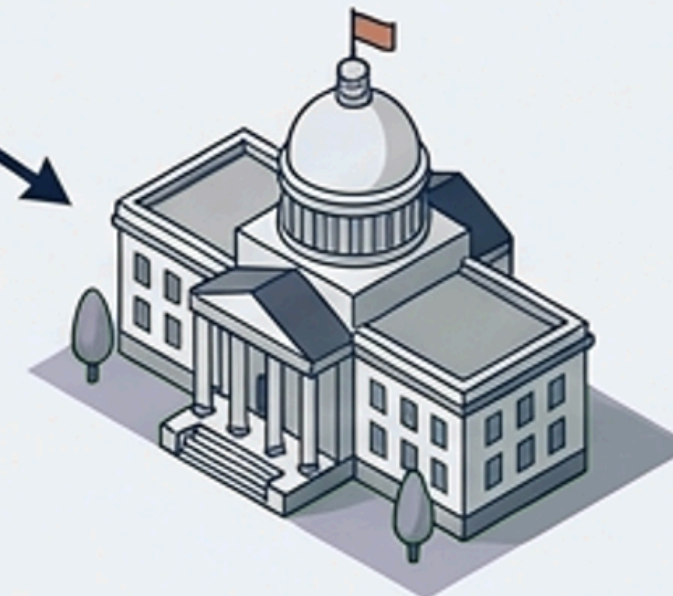
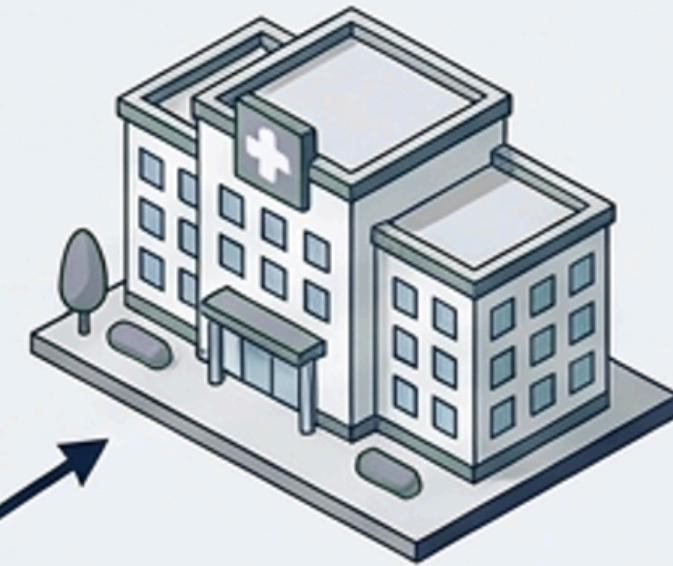
ข้อมูลนักศึกษา

ผลการเรียน, พฤติกรรม, ข้อมูลสุขภาพ และประวัติครอบครัว

ข้อมูลการเงิน

บัญชีเงินฝากบุคลากร, สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

SECTION I

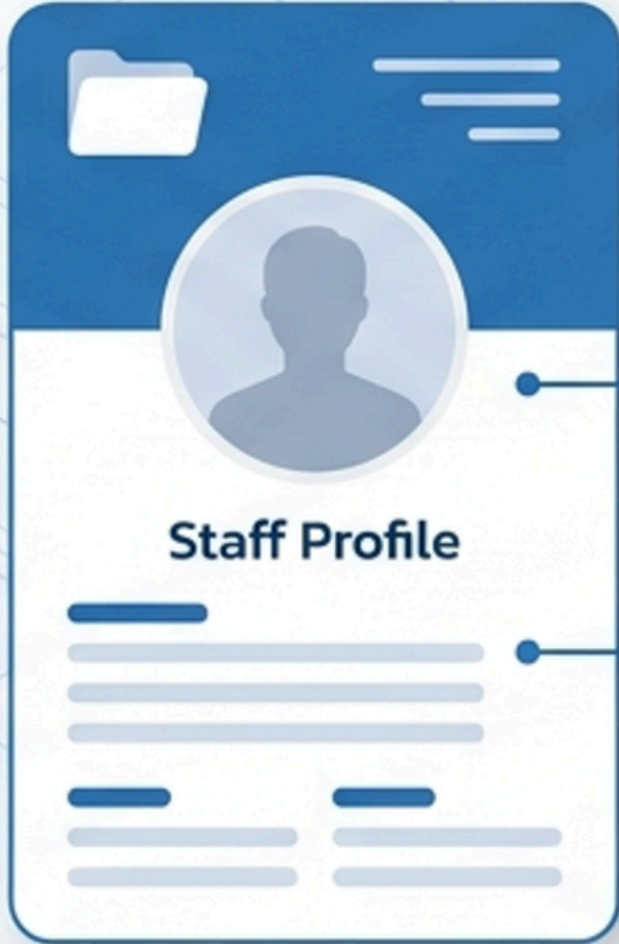
**ตัวอย่าง
ข้อมูลส่วนบุคคลที่ท่านเกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัย**

ภาพเคลื่อนไหวจากกล้อง CCTV

ชื่อ-นามสกุล

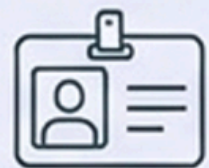
ประวัติการศึกษา / เกรต

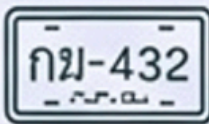
รูปภาพหน้าตา

ข้อมูลใดๆ ก็ตามที่สามารถระบุไปถึงตัวบุคคลนั้นได้
ถือเป็นข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย PDPA ทั้งสิ้น

ข้อมูลส่วนบุคคลที่ระบุตัวตนได้

ชื่อ-นามสกุล

เลขบัตรประจำตัวประชาชน

ภาพถ่ายใบหน้า

ลายนิ้วมือ

ข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถระบุตัวตนได้

เบอร์โทรศัพท์, อีเมลส่วนตัว

รหัสนักศึกษา
(เชื่อมโยงกลับไปหาชื่อได้)

ประวัติการเข้าใช้งาน Wi-Fi
(ระบุตัวตนผู้ใช้เครื่องได้)

ทะเบียนรถ
(ถ้าคั้นในระบบมหาวิทยาลัยแล้ว
รู้ว่าเป็นของอาจารย์ท่านไหน)

ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ใช่แค่ชื่อ แต่คือ ‘ร่องรอย’ ที่สาวถึงตัวได้

ภาพถ่ายใบหน้า

+

ทะเบียนรถยนต์

=

ระบุตัวตนได้!

‘ข้อมูลนี้ + ข้อมูลนั้น = รู้เลยว่าใคร’ ถ้าใช้ สิ่งนั้นคือข้อมูลส่วนบุคคล
(ย้อนกลับไปหาบุคคลที่มีชีวิตอยู่ได้ ไม่ว่าจะโดยตรงหรืออ้อม)

DATA

ที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ: ข้อมูลอ่อนไหว (Sensitive Data)

⚠️ เน้นย้ำ! ข้อมูลที่ถ้าหลุดไปแล้ว เจ้าของข้อมูลจะเดือดร้อนหนัก หรือถูกเลือกปฏิบัติ

ประวัติสุขภาพ/โรคประจำตัว
(เช่น ข้อมูลแพ้อาหารในค่ายรับน้อง)

ความเชื่อทางศาสนา
(เช่น เพื่อจัดเตรียมอาหาร)

ประวัติอาชญากรรม
(เช่น การตรวจประวัติพนักงานใหม่)

กฎเหล็ก: ข้อมูลเหล่านี้ 'ห้ามเก็บ' ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ และต้องได้รับความยินยอมชัดเจนเสมอ!

สำรวจข้อมูลโรงเรียน: สิ่งที่มีมองเห็น และ สิ่งที่ต้องระวังเป็นพิเศษ

An iceberg diagram where the tip above the water line represents visible information and the much larger part below the water line represents hidden information.

ข้อมูลทั่วไป (General Data)

ต้องการการปกป้องระดับมาตรฐาน

- ✓ ชื่อ-นามสกุล, รหัสนักเรียน, อีเมลโรงเรียน, ที่อยู่, ผลการเรียน (GPA), ภาพถ่ายกิจกรรมทั่วไป

ข้อมูลอ่อนไหว (Sensitive Personal Data)

ต้องการการรักษาความปลอดภัยขั้นสูงสุด และมักต้องใช้ 'ความยินยอม (Consent)' อย่างชัดเจน

- ⚠ ประวัติการแพ้อาหาร/ยารักษาโรค, ศาสนา (ในสำเนาบัตร ปชช.), ข้อมูลความพิการ, ข้อมูลชีวมิติ (สแกนลายนิ้วมือ/ ใบหน้า)

กรณีที่**ไม่ใช่**ข้อมูลส่วนบุคคลที่ระบุตัวตนได้

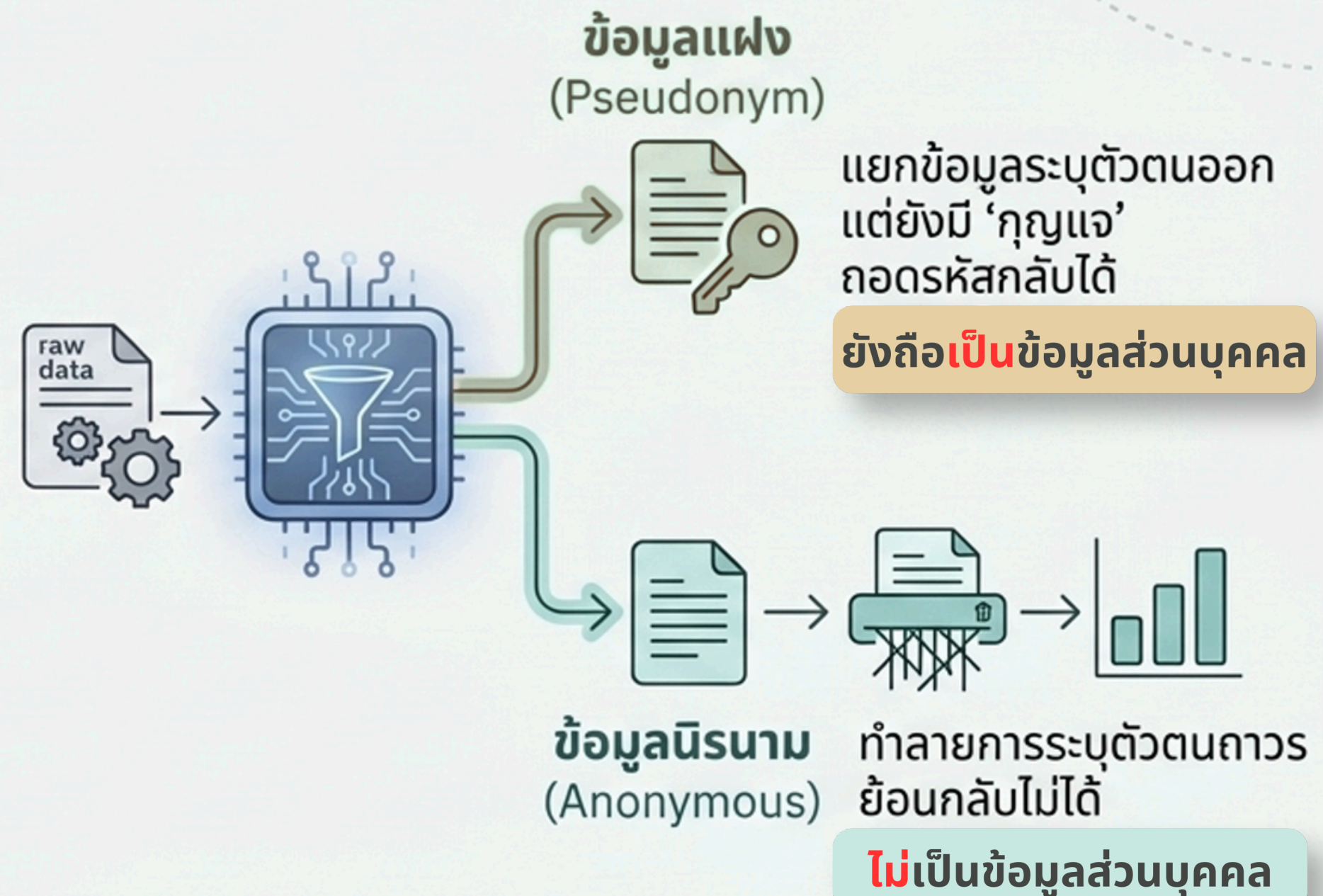
ข้อมูลนิติบุคคล:

เลขผู้เสียภาษีของมหาวิทยาลัย,
เบอร์โทรสำนักงาน,
หนังสือรับรอง, ตราประทับ

ข้อมูลผู้เสียชีวิต

กรณีที่**พยายาม**ทำให้ข้อมูลไม่สามารถระบุตัวตน

ตัวอย่างที่ปลอดภัย: 'สถิติเกรดเฉลี่ยรวมของนักศึกษา
ทั้งหมด' โดยไม่มีชื่อหรือรหัสปนอยู่เลย

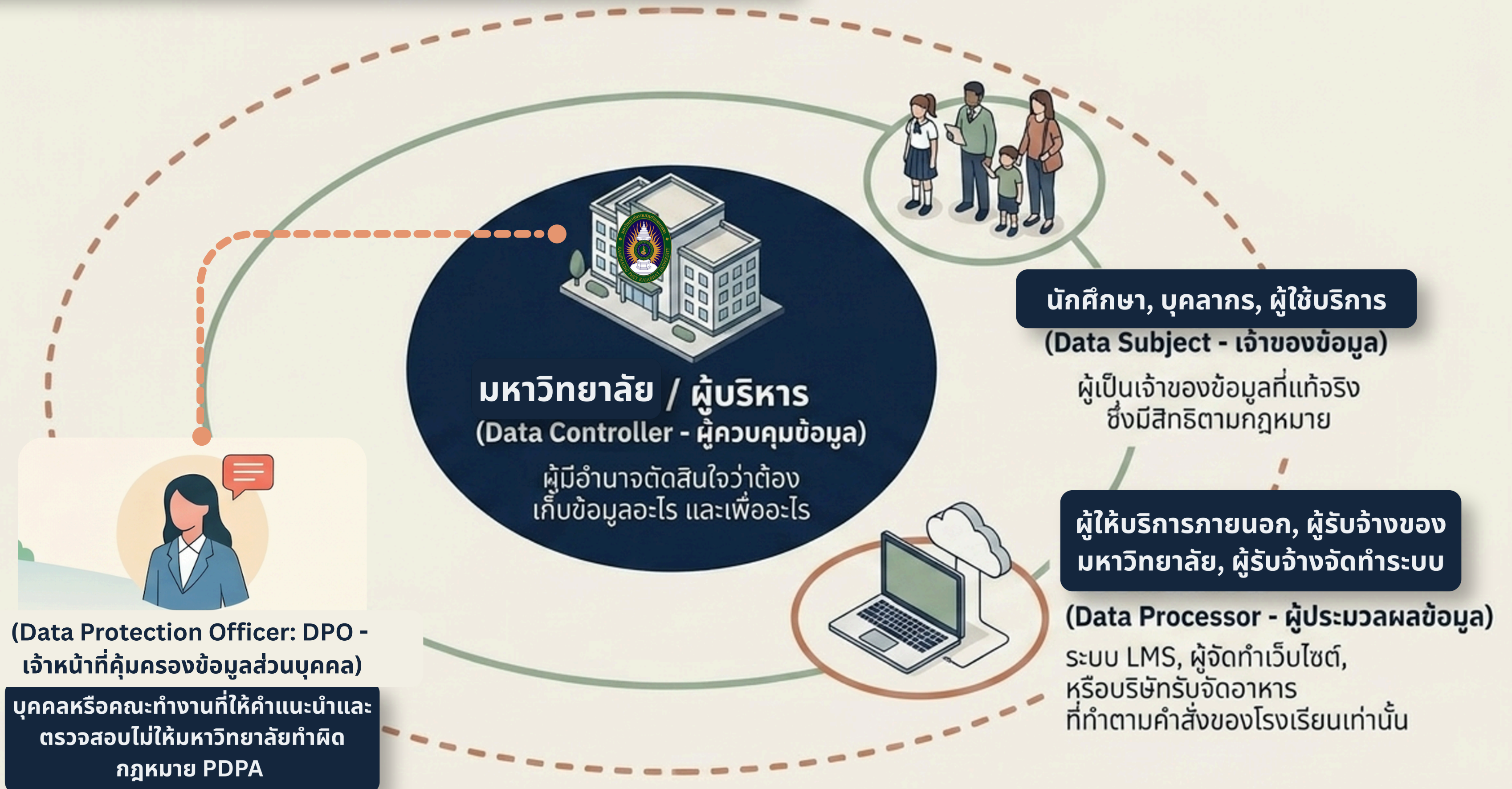
ไขข้อข้องใจ PDPA สำหรับสายสนับสนุน

บทบาท Data Controller / Data Processor / Data Subject / DPO

ทำความเข้าใจก่อนว่า...บทบาทตามกฎหมาย PDPA ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ใครคือใครใน PDPA?

แล้ว คุณ อยู่ตรงไหนในกฎหมายนี้?

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

นักวิชาการศึกษา

นักวิชาการเงินและบัญชี

สถาปนิก

นิติกร

เจ้าหน้าที่ธุรการ (Admin)

ในเมื่อคุณเป็นคนจัดการข้อมูล เก็บรักษา ส่งต่อ และทำลายข้อมูลทุกวัน...
แปลว่าคุณคือ "ผู้ควบคุมข้อมูล (Data Controller)" ที่ต้องรับผิดชอบทาง
กฎหมายเต็มๆ ใช่หรือไม่?

คำตอบคือ: ไม่ใช่!

สถานที่แท้จริงของคุณ: ทำงานใต้ร่มเงา:

มหาวิทยาลัย
(Data Controller)

บุคลากร

สถานะทางกฎหมาย:

บุคลากรเป็นผู้ปฏิบัติงานภายใต้มหาวิทยาลัยที่ตนสังกัด
อยู่ซึ่งมหาวิทยาลัยมีสถานะเป็น Data Controller

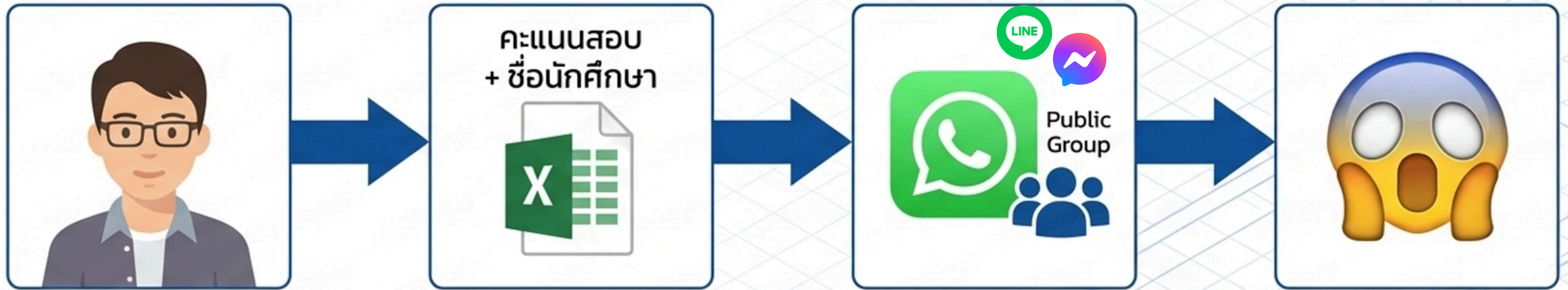
ความหมาย:

ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ได้รับคำสั่ง หรือได้รับ
มอบหมายจากมหาวิทยาลัย

ความคุ้มครอง:

บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย คำสั่ง หรือสัญญา
จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

Case Study 1: ข้อมูลหลุดเพราะอุบัติเหตุ

เจ้าหน้าที่ธุรการ

ข้อเท็จจริง

เจ้าหน้าที่ธุรการกำลังทำงาน แต่พลาดกดส่งไฟล์คะแนนสอบที่มีชื่อ-นามสกุลของนักศึกษาเข้าไปในกลุ่ม Line ภายนอกมหาวิทยาลัย

ประเด็นคำถาม

ใครต้องเป็นหน้าด่านรับผิดชอบทางกฎหมายต่อนักศึกษา

บทสรุป Case 1: มหาวิทยาลัยเป็นเกราะรับหน้า

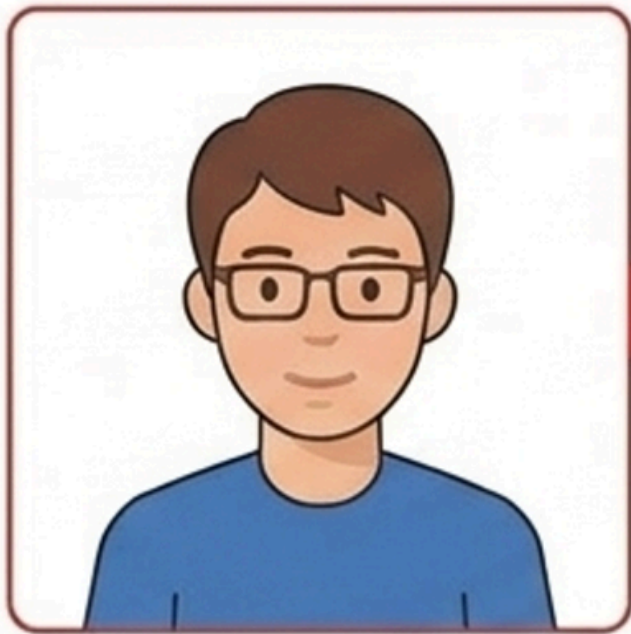
ความรับผิดชอบภายนอก

มหาวิทยาลัย ในฐานะ “ผู้ควบคุมข้อมูล” ต้องเป็นหน้าด่านรับผิดชอบต่อเจ้าของข้อมูล (นักศึกษา) กันที เพราะเหตุเกิดภายใต้การดูแลขององค์กร

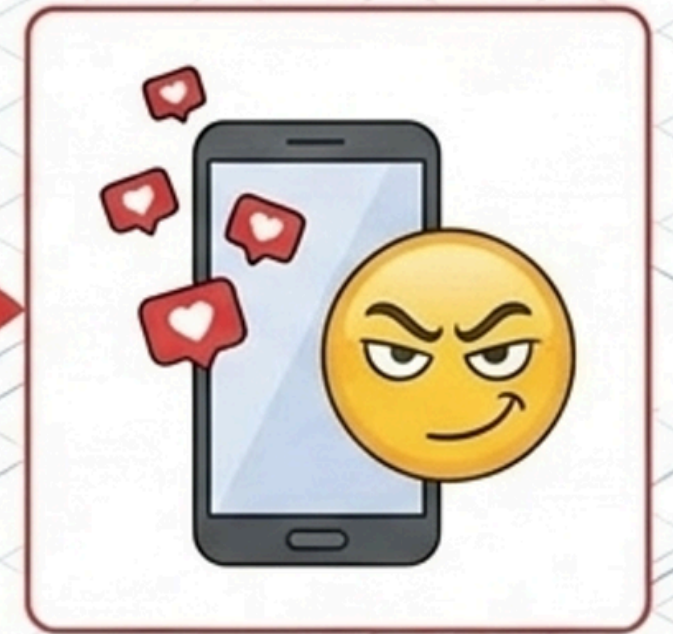
ผลกระทบภายใน

แม้กฎหมาย PDPA จะพุ่งเป้าไปที่มหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการทางวินัย และ “ไล่เบียดค่าเสียหาย” กับเจ้าหน้าที่ธุรการที่ประมาทเล่นเล่อได้

Case Study 2: การใช้ข้อมูลเพื่อส่วนตัว

เจ้าหน้าที่ IT

ข้อเท็จจริง

เจ้าหน้าที่ IT ชื่นชอบนักศึกษาคนหนึ่ง จึงแอบเข้าไปในระบบฐานข้อมูลเพื่อค้นหาที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์แล้วนำไปใช้โทรจิบและตามไปที่บ้าน

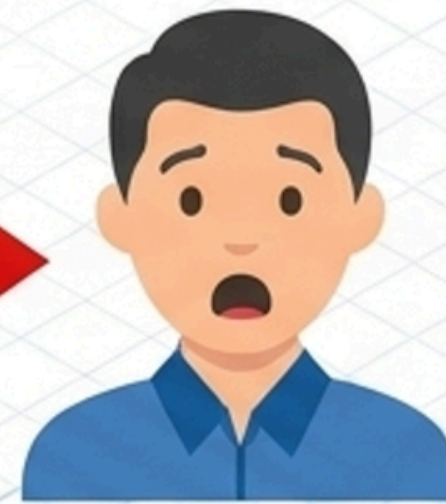
คำถาม:
ใครจะต้องรับผิดชอบ
ทางกฎหมายในกรณีนี้?

บทสรุป Case 2: ร่มเงาหายไป รับผิดชอบเอง 100%

นักศึกษาผู้เสียหาย
(Data Subject)

เจ้าหน้าที่ IT

มหาวิทยาลัย
ไม่เกี่ยวข้อง

ผู้รับผิดชอบ: เจ้าหน้าที่ IT ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาด้วยตัวเองทั้งหมด

เหตุผลทางกฎหมาย: การกระทำนี้ออกเหนือคำสั่งและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ถือว่าเจ้าหน้าที่ตัดสินใจใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

สถานะที่เปลี่ยนไป: IT กลายเป็น Data Controller โดยพฤตินัย ส่วนมหาวิทยาลัยสามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้อย่างสมบูรณ์

เมื่อไหร่ที่ร่มเกราะจะหายไป?

ปฏิบัติงานตามหน้าที่

หากคุณแอบนำข้อมูลไปใช้เพื่อ
ประโยชน์ส่วนตัว (เช่น เอาไปขาย,
ส่งให้คนนอก, ใช้จับนักศึกษา)

ก้าวข้ามเส้นแดง

สถานะของคุณจะเปลี่ยนจาก 'ผู้ปฏิบัติงาน' กลายเป็น 'ผู้ควบคุมข้อมูล (Data Controller)
โดยพฤตินัย' ทันที... และต้องรับโทษทางกฎหมายด้วยตัวเอง 100%

SECTION II

สถานการณ์จริงและสิ่งที่กฎหมายบังคับต้องรู้

พิมพ์เขียวเส้นทางข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน คือข้อมูลที่เรปกป้องไม่ได้

การเก็บข้อมูลที่ไม่จำเป็น = การเพิ่มความเสี่ยงโดยไม่จำเป็น

RoPA ไม่ใช่แค่เอกสาร แต่คือ ‘บัญชีรายรับ-รายจ่าย’ ของข้อมูล

RoPA (Record of Processing Activities) คือแผนรับมือและป้องกัน หากไม่รู้ว่าในโต๊ะทำงานหรือในคอมพิวเตอร์มีข้อมูลอะไรบ้าง เราก็จะปกป้องมันไม่ได้

Record of Processing (ROPA)

รับมาจากไหน?

ตัวอย่าง: ใบสมัครงาน,
ระบบลงทะเบียน

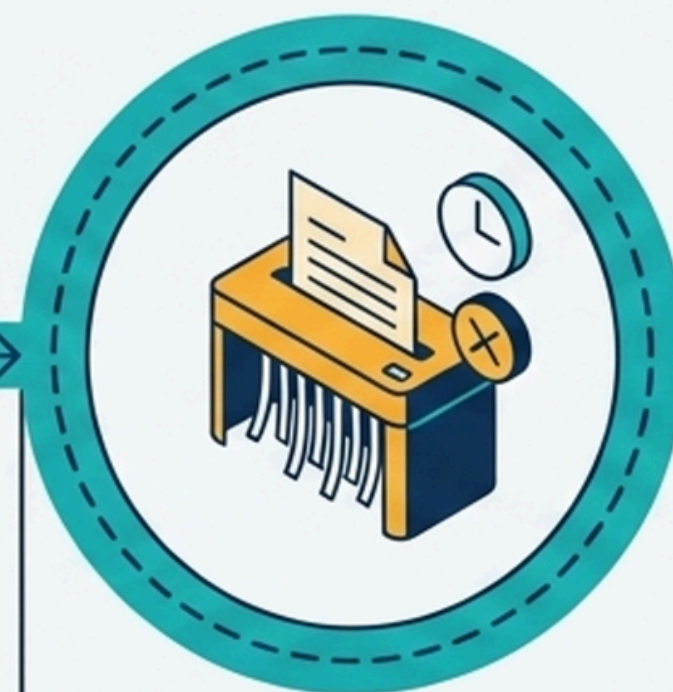
เอาไปเก็บไว้ที่ไหน?

ตัวอย่าง: ตู้เอกสาร,
Google Drive

ใครมีสิทธิ์ดูบ้าง?

ตัวอย่าง: เฉพาะเจ้า
หน้าที่ฝ่ายบุคคล

จะทิ้งเมื่อไหร่?

ตัวอย่าง: เก็บไว้ 5 ปีหลัง
จากเรียนจบแล้วทำลาย

Dashb

Da

Technical Matsix

โครงสร้างตารางบันทึกรายการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (RoPa)

กิจกรรมและประเภทข้อมูล	ฐานทางกฎหมาย (Legal Basis)	การบริหารจัดการข้อมูล
 <p>ระบุลักษณะกิจกรรมที่ทำ และจำแนกประเภทข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> 	 <p>ระบุข้อกฎหมายที่ให้อำนาจในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นๆ</p>	 <p>กำหนดระยะเวลาการจัดเก็บที่ชัดเจน</p> <p>และระบุสถานที่จัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ</p>

หัวข้อกิจกรรม	ประเภทข้อมูล	ฐานทางกฎหมาย	ระยะเวลาจัดเก็บ	สถานที่จัดเก็บ
(ชื่อกิจกรรมประมวลผล)	(เช่น ชื่อ-สกุล, ที่อยู่)	(เช่น ฐานสัญญา, ฐานกฎหมาย)	(เช่น 5 ปี, 10 ปี)	(เช่น ตู้เอกสาร, Cloud)

4 กฎหลักในการบริหารจัดการข้อมูล (Data Management)

1. เก็บเท่าที่จำเป็น (Limited)

ยึดหลักจัดกระเป๋าเดินทาง
มีแค่นั้น ใช้แค่นั้น

2. เก็บเท่าที่เกี่ยวข้อง (Relevant)

เช่น จะส่งเอกสารทางไปรษณีย์
เก็บแค่ 'ชื่อ-ที่อยู่'
ไม่ต้องเก็บ 'ศาสนา' หรือ
'หมู่เลือด'

3. ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน (Accuracy)

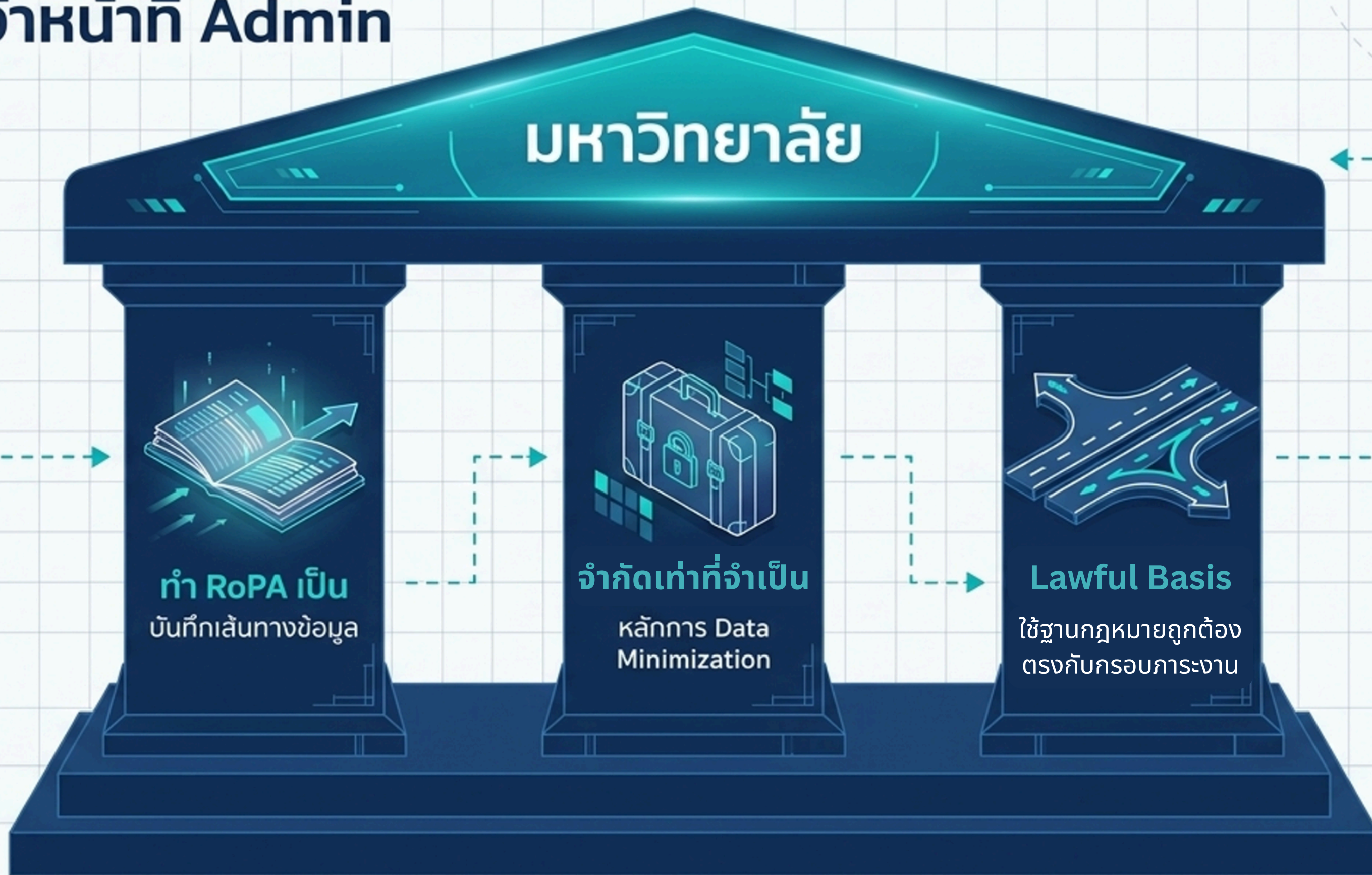
ข้อมูลต้องไม่บูด เช่น
เบอร์โทรศัพท์ต้องอัปเดตเสมอ
เพื่อไม่ให้ส่งข้อมูลผิดคน

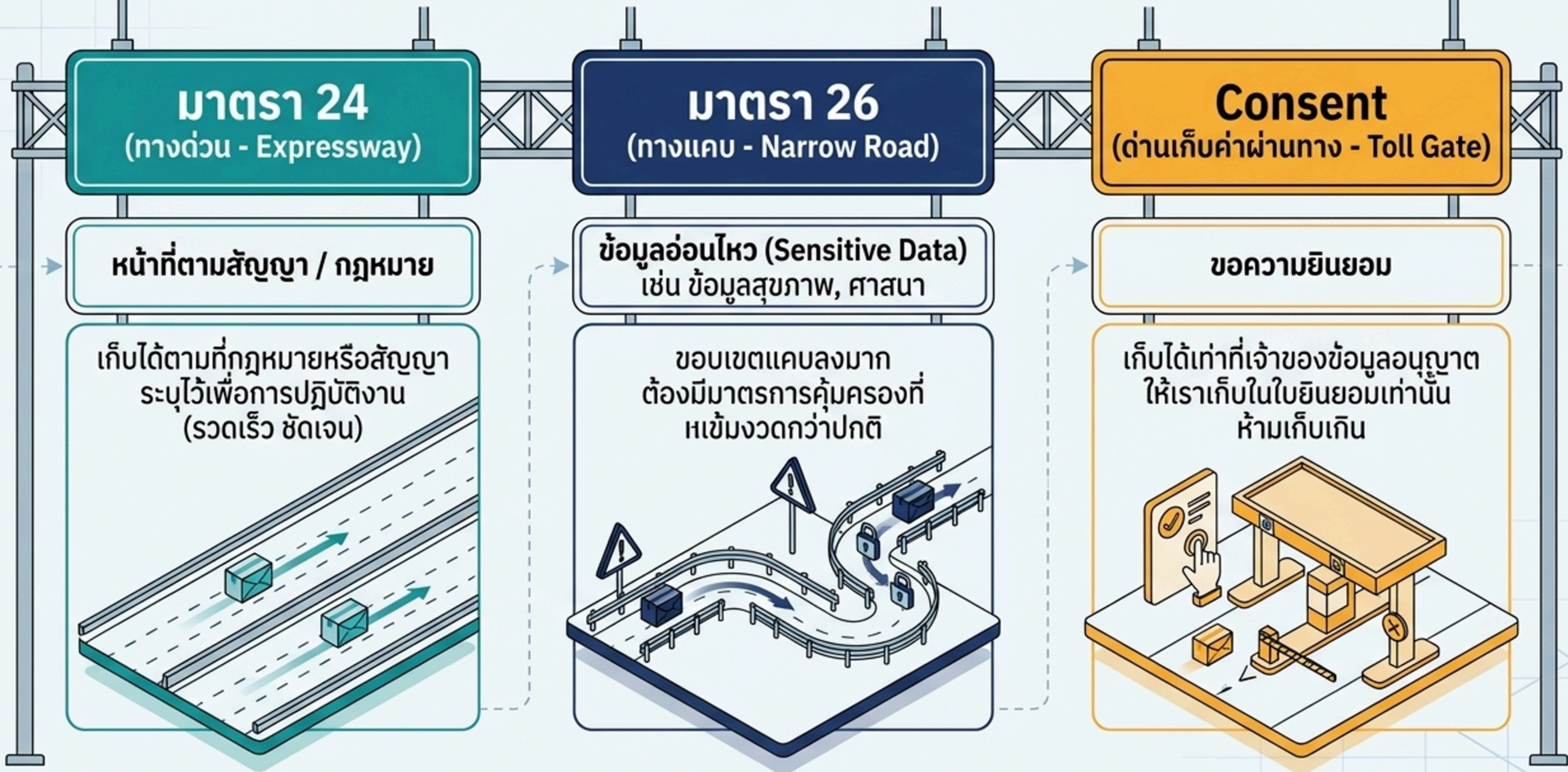
4. ความปลอดภัย (Security)

เหมือนการล็อกบ้าน
ข้อมูลดิจิทัลต้องตั้งรหัสผ่าน
ข้อมูลกระดาษต้องล็อกตู้

3 เสาหลัก PDPA สำหรับเจ้าหน้าที่ Admin

เปรียบเทียบ 3 เส้นทางหลักในการประมวลผลข้อมูล

ขั้นตอนคัดกรองก่อนเริ่มเก็บข้อมูล (The Admin's Decision Funnel)

